

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2021, čj. 10.01-000366/21-002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2022, čj. 14 A 173/2021-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením zastavil řízení o žalobě proti shora označenému rozhodnutí žalované, neboť žalobce ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek.

[2] Následně žalobce zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání ze dne 8. 3. 2022 označené jako kasační stížnost, kterým usnesení městského soudu napadl. Dané podání formuloval tak, že jeho nadpis, odůvodnění i návrh (petit) byl protkán vulgaritami a hrubě urážlivými invektivami adresovanými městskému soudu, resp. jeho soudcům, a (zřejmě) i soudcům soudu zdejšího.

[3] Nejvyšší správní soud v návaznosti na to žalobce usnesením ze dne 16. 3. 2022, čj. 8 As 49/2022-5, vyzval k odstranění vad podání ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení, konkrétně aby z něj odstranil veškerý vulgární a urážlivý obsah. Podoba, četnost a intenzita použitých vulgarit totiž dosahovala takové míry, že z hlediska obsahu daného podání především nebylo ani zřejmé, zda bylo jeho smyslem a důvodem zaslání soudu věcně argumentovat proti usnesení městského soudu a dosáhnout jeho zrušení, nebo zda dané podání představovalo pro žalobce pouze prostředek, jak za pomoci hrubých urážek a vulgarit vyjádřit své rozhořčení nad rozhodovací činností soudů (rozhodnutím městského soudu). Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 18. 3. 2022. Žalobce na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nijak nezareagoval.

[4] Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. musí být z každého podání *zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno*. Kromě těchto obecných náležitostí podání pak musí kasační stížnost obsahovat i zvláštní náležitosti, konkrétně *označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno* (§ 106 odst. 1 věta první s. ř. s.). Podání adresovaná soudu přitom musí naplňovat náležitosti formální i obsahové. Jestliže podání takové náležitosti neobsahuje, *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu, přičemž nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne* (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

[5] Jak již zdejší soud zdůraznil ve shora označeném usnesení (výzvě) adresované žalobci, ačkoliv to v zákoně není výslovně vyjádřeno, zcela samozřejmou náležitostí vzájemné komunikace mezi soudy a účastníky je, že nesmí být v naprostém rozporu s elementárními pravidly slušnosti. Jinak řečeno, jejím jediným cílem nemůže být snaha někoho urazit (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2019, sp. zn. II. ÚS 4135/18). Přestože soudy a soudci, jakožto veřejné instituce a osoby veřejně činné, nepochybně musí unést zvýšenou míru kritiky své činnosti, taková kritika by nicméně měla být věcná a především zcela samozřejmě musí probíhat v rámci mezí určité (alespoň elementární) slušnosti.

[6] Přestože byl žalobce soudem poučen o důsledcích nevyhovění výzvě, vady obsažené v jeho podání neodstranil a na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nijak nezareagoval. V této situaci proto nezbyvá, než dospět k závěru, že podání (kasační stížnost) žalobce s ohledem na svůj obsah nenaplňuje náležitosti požadované pro podání adresovaná soudu a především není zřejmé, zda je cílem žalobce skutečně dosáhnout zrušení v záhlaví označeného usnesení městského soudu, nebo se v jeho případě jedná jen o prostředek pro vulgární urážky soudů a soudců.

[7] Jak tedy plyne z výše uvedeného, podání (kasační stížnost) žalobce i nadále vykazuje vady, a to v takové intenzitě, že tyto vady brání dalšímu pokračování řízení. Nejvyšší správní soud, aniž by se zabýval naplněním dalších podmínek řízení, proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že odmítnutí kasační stížnosti za těchto okolností nepředstavuje nepřípustné omezení přístupu k soudu. Právo na spravedlivý proces včetně práva na přístup k soudu plynoucí z čl. 36 Listiny základních práv a svobod neplatí absolutně, ale podmínky a podrobnosti jeho uplatnění stanovuje zákon (odst. 4). Takovou podmínkou je pak nepochybně i stanovení formálních a obsahových náležitostí, které musí podání splňovat, přičemž trvání na jejich naplnění nepředstavuje nepřípustné odepření soudní ochrany. Takové omezení práva na přístup k soudu nezasahuje do samotné podstaty tohoto práva, vede k legitimnímu cíli a existuje přiměřený vztah mezi použitými prostředky a sledovaným cílem (viz komentář k čl. 36 Listiny v HUSSEINI, F. a kol. *Listina základních práv a svobod*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, a tam citovanou judikaturu). Nejvyšší správní soud v dané věci žalobci umožnil opravit vady, které jeho

pokračování

podání vykazuje, konkrétně jej vyzval a poučil, jakým způsobem toho lze docílit, a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. Odmítnutí kasační stížnosti také sleduje legitimní cíl, jímž je zajištění řádného výkonu spravedlnosti. Nejde-li zjevně žalobci na prvním místě o ochranu jeho práv, ale svá podání adresovaná soudu užívá jako prostředek vulgárního ventilování své nespokojenosti, není pokračování řízení o jeho návrhu ani v zájmu účastníků jiných řízení, kteří se na soud obrazejí s důvěrou a očekávají řádné a včasné projednání své věci.

[9] Současně je třeba zdůraznit, že nynější podání nepředstavuje ze strany žalobce ojedinělý exces, neboť podání podobně vulgární povahy již zdejšímu soudu dříve zaslal, což mimo jiné vyústilo v uložení pořádkové pokuty usnesením ze dne 5. 8. 2021, čj. 8 As 253/2021-6. Žalobce nicméně na dané usnesení reagoval dalším vulgárním a urážlivým podáním (obdobná podání uplatnil i v řízeních vedených u zdejšího soudu pod sp. zn. 4 As 47/2022, sp. zn. 7 As 18/2022, sp. zn. 1 As 367/2021, sp. zn. 5 As 338/2021 a řadou dalších). Jinak řečeno, Nejvyšší správní soud v případě žalobce k odmítnutí jeho podání přistoupil poté, co se ukázalo uložení pořádkové pokuty jako neúčelné, a žalobce nadále pokračuje v zasílání celé řady hrubě urážlivých podání. Shodně soud postupoval ve věci vedené pod sp. zn. 8 As 9/2022.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2022

Petr Mikeš
předseda senátu